

Resolució 515/2020, de 23 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 458/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Tarragona

Informació reclamada: Pla d'autoprotecció de les atraccions firals de Bonavista.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: Les dues respostes municipals invocades per la persona reclamant i referides als antecedents atenen a criteris diametralment oposats sobre una mateixa qüestió (l'exigibilitat legal dels plans d'autoprotecció per a les instal·lacions de la Fira). Aquest fet possiblement podria justificar, en atenció a un criteri bàsic de veracitat de la informació (exigit explícitament per l'article 6 LTAIPBG per a la publicitat activa i que també es pot considerar aplicable a l'exercici del dret d'accés a la informació pública) un requeriment de la GAIP perquè l'Ajuntament aclarís quina de les eventuais informacions contradictòries és la correcta. Nogensmenys, en aquest cas les respostes donades per l'Ajuntament i qualificades de contradictòries per la persona reclamant de fet no ho arriben a ser del tot, de contradictòries, perquè una es refereix al període 2013 a 2019 i l'altra a l'any 2020.

Paraules clau: Ajuntament. Veracitat de la informació. Protecció civil. Plans d'autoprotecció. Instal·lacions d'una fira popular. Reclamació contra silenci. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 2 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 458/2020, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de juliol de 2020 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud al registre electrònic de l'Ajuntament de Tarragona: sobre la base de la legislació de transparència i la de procediment administratiu, còpia del pla d'autoprotecció de l'activitat de pública concurrència "Atraccions firals", previ a l'autorització municipal concedida a l'Associació de veïns de Bonavista per organitzar espectacles públics i activitats recreatives a l'esplanada de Bonavista PA-38 zona ILE del PLASEQCAT.
3. La Reclamació presentada el 2 de setembre de 2020 assenyala que la persona reclamant no ha rebut resposta a l'anterior sol·licitud.

4. El 9 de setembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 14 de setembre de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Tarragona, que indica que el 10 de setembre ha donat accés a la persona reclamant a l'expedient que conté la informació sol·licitada. L'informe adjunta la resolució de 7 de setembre de 2020 que estima l'accés sol·licitat i manifesta i justifica jurídicament la inexistència del pla d'autoprotecció objecte de la sol·licitud, en els termes següents: "L'1 de setembre de 2020 el departament de Domini públic informa respecte la petició del pla d'autoprotecció de les atraccions de fira instal·lades amb motiu de la passada Fira d'Abril que els autoritzats no varen presentar un pla d'autoprotecció perquè, d'acord amb el Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures, pel tipus i les característiques de l'activitat, la persona titular no té l'obligació d'elaborar un pla d'autoprotecció".
6. El 15 de setembre de 2020 la GAIP trasllada a la persona reclamant la informació facilitada per l'Ajuntament.
7. El 15 de setembre de 2020 la persona reclamant manifesta a la GAIP la seva disconformitat envers la informació facilitada per l'Ajuntament perquè en una anterior resposta (del 30 de juliol de 2020, número de sortida 23232) l'OMAC hauria indicat a la persona reclamant que existeix un pla d'autoprotecció per a l'esplanada on s'ubiquen les activitats de la "Feria de abril", que fins al 2017 era responsabilitat d'ESPIMSA i que el 2018 i el 2019 ha externalitzat l'organització de la "Feria" a la Casa d'Andalusia, a la qual requeriria, entre altra documentació, un pla d'autoprotecció, que es podria posar a disposició de qui el demani. A la vista d'aquesta resposta i de la referida a l'antecedent 5, la persona reclamant considera que una d'elles deu faltat a la veritat. També aporta diversa documentació que qüestionaria la fonamentació jurídica de la resposta municipal indicada a l'antecedent 5.
8. El 17 de setembre de 2020 la GAIP trasllada aquestes consideracions a l'Ajuntament, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera

que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Així s'ha de valorar el fet que li hagi indicat que el pla d'autoprotecció sol·licitat per la persona reclamant no va ser requerit a l'entitat organitzadora de la Fira perquè els serveis municipals han considerat que no és exigir per una disposició que se cita. Aquesta resposta, que manifesta i justifica jurídicament la inexistència de la informació sol·licitada per la persona reclamant, suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta per tant la pèrdua del seu objecte.

Nogensmenys, la persona reclamant posa de manifest que aquesta resposta municipal podria ser contradictòria amb una altra resposta de l'OMAC, de pocs mesos enrere, que vindria a dir exactament el contrari, és a dir, que s'exigiria el pla d'autoprotecció per a les instal·lacions de la Fira i que es podrien posar a disposició de qui els demani els corresponents als anys entre 2013 i 2019.

Certament, les dues respostes municipals invocades per la persona reclamant i referides als antecedents atenen a criteris diametralment oposats sobre una mateixa qüestió (l'exigibilitat legal dels plans d'autoprotecció per a les instal·lacions de la Fira). Aquest fet possiblement podria justificar, en atenció a un criteri bàsic de veracitat de la informació (exigit explícitament per l'article 6 LTAIPBG per a la publicitat activa i que també es pot considerar aplicable a l'exercici del dret d'accés a la informació pública) un requeriment de la GAIP perquè l'Ajuntament aclarís quina de les eventuais informacions contradictòries és la correcta. Nogensmenys, en aquest cas les respostes donades per l'Ajuntament i qualificades de contradictòries per la persona reclamant de fet no ho arriben a ser del tot, de contradictòries, perquè una es refereix al període 2013 a 2019 i l'altra a l'any 2020.

Per tant, l'eventual contradicció assenyalada per la persona reclamant entre la resposta obtinguda en aquesta procediment i la que hauria obtingut en un procediment anterior sembla limitar-se, almenys de moment, al pla dels criteris emprats, sense que per aquest motiu es pugui negar l'autenticitat de la informació concreta facilitada. En aquestes circumstàncies, és

procedent finalitzar la Reclamació per la pèrdua del seu objecte, perquè l'Ajuntament ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada (concretament, se li ha dit que no es troba en poder de l'Ajuntament).

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de setembre de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 458/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.